

SVB REVERENDO IN CHRISTO PATE

ET DOMINO BALTAZARE EPISCOPO MISIENSI SACRAE THEOLOGIAE
professore & huius almae Vniuersitatis Procancellario Venerabilis & eruditus Georgius Theander ad infra scri-
ptas positiones respondebit, pro Conferendis Doctoribus Theologiae insignibus Michaeli
Vuagnero Licentiato Die 29. Mensis Augusti.

Quæstio expectatoria.

SVNT NE SEPTEM NOVÆ LEGIS SACRAMENTA AB IPSO CHRISTO INSTITUTA, LONGE EFFICACIORA & PRÆSTANTIORA SACRAMENTIS UETERIS INSTRUMENTIS.

Conclusio Prima.

Novæ legis Sacramentum, fidei protestatio, rei Sacrae homines sanctificantis est signū, uel inuisibilis gratiæ uisibilis forma cuius imagine gerit & causa existit, ex similitudine representans, ex institutione significans & ex sanctificatione continens effectum quem significat.

Conclusio Secunda.

Novæ legis Sacraenta à solo Christo instituta passionis illius rememoratiua, & nostræ sanctificationis demonstratiua atq; futuræ gloriæ prænuntiativa sunt signa.

Conclusio Tertia.

Novæ legis interior Sacramentorum effectus à solo Deo productus, à principali agente per cooperationē ministri in ipsis Sacra-
mentis tanq; instrumentum est & fluit.

Conclusio Quarta.

Veteris instrumenti egena elementa post sufficientem Euangelicæ legis promulgationem mortua sunt atq; mortifera. Hinc D.
Apostolus Paulus terribiliter Galatis minatur. Si circumcidimini Christus nihil proderit uobis

Conclusio Quinta.

Circumcisio ueteris legis Sacramentum, originalis peccati remissionem & ex pacto gratiæ collationem causabat.

Conclusio Sexta.

Circumcisio in ueteri lege masculis de domo Abrahæ ad salutem necessaria sine speciali Dei dispensatione absq; peccato omitti non poterat.

Conclusio Septima.

Tria legi naturæ Sacraenta à Deo pro tali tempore instituta ab hominibus ad rem sacram significanda obseruanda erant, uis
delicit Decimæ in proportionibus, Sacrificia in occisis animalibus, atq; oblationes in cæteris rebus.

Conclusio Octaua.

Legi naturæ Pontifices primogeniti à Noe usq; ad Aaron extiterunt habebantq; ab alijs distincta ad offerenda in indumenta.

Titulus quæstionis affirmatiue sumptus.

QVAESTIO VESPERIALIS PRO DOCTORANDO.

POterit ne humanus intellectus solo fidei habitu, sine uoluntatis imperio per se actum, ad quem inclinat, producere?

Conclusio Prima.

Fides qua humanus instruitur intellectus, eiusq; interior assensus Dei donum est, non ex hominibus, ne quis glorietur.

Conclusio Secunda.

Formata per charitatem fides iustificat atq; per dilectionem operatur, ut perueniat ad eum in quem credendo sperat.

Conclusio Tertia.

Fides absq; dilectione informis, & si mortua sit & inanis Dei tamen donum est, & non ex hominibus, ne quis glorietur.

Conclusio Quarta.

Dæmonum ex perspicacitate intellectus fides, Dei dono caret, quando & ipsi non uoluntate sed propter signorum eiudentiā co-
acte absq; meritis credunt, unde nulla uoluntatis malitia minuitur in illis aut pæna.

Quinta Conclusio.

Hereticorum perfidia unico infidelitatis actu pertinaciter adhærens, omnem fidem perdit, de alijs namq; secundum proprium
uoluntatis suæ arbitrium opinionem habebunt.

Conclusio Sexta.

Necamen abnuimus quin promptitudine, deuotione & confidentia fides in uno homine maior sit & melior quam in alio.

Conclusio Septima.

Schismata, mala Angelorum & hominū uoluntate nostris temporibus nata, Christianæ fidei corruptionem inducunt, ipsamq;
nisi opprimantur, inuertunt omnino atq; peruerunt.

Corollarium.

Schismata ex uitijis male Christianorum magis quam obliteratione ueritatis (quæ nunq; in Ecclesia non lucet) succreuisse
dicimus.

Cor: Titulus questionis affirmatiue sumptus. In alma Academia Ingolstadiana. Anno gratiæ. 1548.

